

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **L.**, bývajúceho v N., zastúpeného JUDr. V. F., advokátom v N., proti žalovanej **K.**, so sídlom v B., o **759 562 Sk (25 212,84 €) s prísl.**, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 11 C 49/2003, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 14. apríla 2011 sp. zn. 3 Co 138/2011, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava I rozsudkom z 20. marca 2007 č.k. 11 C 49/2003-265 zastavil konanie v časti, ktorou sa žalobca domáhal, aby mu bolo umožnené nahliadnuť do spisu poisťnej udalosti č. X., žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 759 562 Sk (25 212,84 €) s 13 % úrokom z omeškania ročne od 23.1.2003 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania vo výške 99 985 Sk (3 318,89 €), k rukám jeho právneho zástupcu, všetko do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku žalobu zamietol.

Krajský súd v Bratislave uznesením z 18. júna 2009 sp. zn. 6 Co 241/2007 na odvolanie žalovanej rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej vyhovujúcej časti a v časti trov konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Uviedol, že súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil otázku poisťnej sumy, z ktorého dôvodu sa nezaoberal správnosťou rozsahu zníženia poisťného plnenia.

Okresný súd Bratislava I (v poradí druhým) rozsudkom z 27. septembra 2010 č.k. 11 C 49/2003-385 žalobu v celom rozsahu zamietol a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanej trovy konania vo výške 1 512,65 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Ustálil, že poistná suma (3 441 250 Sk) stanovená v poistnej zmluve je podľa čl. VII bod 1 písm. b/ Všeobecných poistných podmienok (ďalej len „VPP“) cenou časovou. Poistenie teda bolo dojednané na časovú cenu nehnuteľnosti. Pri výpočte poistného plnenia žalovaná vychádzala z čl. 12 bod 2 písm. b/ VPP, resp. z čl. 12 bod 3 písm. b/, lebo nemohla postupovať podľa čl. X VPP upravujúceho podpoistenie, pretože vtedy by k poisteniu došlo iba v prípade, ak by bolo poistenie dojednané na novú cenu nehnuteľnosti. Súd vypočítal pomer poistnej sumy (3 441 250 Sk) a poistnej hodnoty nehnuteľnosti (novej ceny 7 389 353 Sk), čím stanovil mieru opotrebenia, ktorá predstavuje 0,46. Výsledkom bolo poistné plnenie v sume 648 643 Sk (647 643 Sk – spoluúčasť 1 000 Sk), ktoré žalovaná žalobcovi aj zaplatila. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Krajský súd v Bratislave na odvolanie žalobcu (v poradí druhým rozhodnutím) rozsudkom zo 14. apríla 2011 sp. zn. 3 Co 138/2011 rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil (§ 219 ods. 2 O.s.p.), žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Uviedol, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci, po právnej stránke vec správne posúdil a svoje rozhodnutie aj náležite odôvodnil. Žalobca v odvolaní namietal iba jednu skutočnosť, ktorá súvisí s odôvodnením napadnutého rozsudku, resp. ktorou žalobca spochybnil správnosť napadnutého rozsudku. Ide o tvrdenie, že poistná suma 3 441 250 Sk (114 228,57 €) bola v poistnej zmluve dojednaná ako nová cena nehnuteľnosti. K tomu treba uviesť, že v poistnej zmluve je v kolónke „Popis budovy“ odkaz na znalecký posudok J. J. č. X. z 8.11.1995. Z tohto znaleckého posudku jednoznačne vyplýva, že suma 3 441 250 Sk (114 228,57 €) predstavuje časovú cenu nehnuteľnosti, t.j. jej cenu po zohľadnení opotrebenia. Uvedená odvolacia námietka žalobcu teda nie je opodstatnená. Zvyšný obsah odvolania sa v podstate netýka argumentácie súdu prvého stupňa obsiahnutej v odôvodnení napadnutého rozsudku. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení § 142 ods. 1 O.s.p.

Uvedený rozsudok odvolacieho súdu, ako aj rozsudok súdu prvého stupňa napadol dovolaním žalobca. Navrhol ho zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie. Namietal, že rozhodnutia odvolacieho a prvostupňového súdu sú postihnuté inou vadou

(§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Táto spočívala v tom, že súdy mali skúmať predovšetkým skutočnosti vyplývajúce z uzatvorenej zmluvy a konkrétne prejavy vôle zmluvných strán viažuce sa na ne. Keďže zmluva neobsahovala konkrétne ustanovenie o tom, ako je stanovená poistná hodnota, mali súdy tento chýbajúci údaj vyhodnotiť na základe prejavov vôle zmluvných strán. Absenciou týchto základných zmluvných podmienok pre vynesenie spravodlivého rozhodnutia došlo podľa žalobcu aj k nesprávne právnemu posúdeniu veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Žalovaná sa k dovolaniu nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.) a bez nariadenia dovolacieho pojednávania dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci je dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu. V zmysle § 238 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. V zmysle § 238 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci. Podľa § 238 ods. 3 je dovolanie prípustné tiež vtedy, ak smeruje proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3, 4.

Nakoľko je v prejednávanej veci dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa (pričom odvolací súd vo svojom výroku prípustnosť dovolania nevyslovil), a nejde o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4

O.s.p., a v tejto veci nebolo dovolacím súdom vydané predchádzajúce rozhodnutie, je nepochybné, že prípustnosť dovolania žalobcu z ustanovenia § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. vyvodit' nemožno.

So zreteľom na ustanovenie § 242 ods. 1 druhá veta O.s.p., ktoré ukladá dovolaciemu súdu povinnosť skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných vád uvedených v § 237 O.s.p., dovolací súd sa neobmedzil len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., ale sa komplexne zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z vád vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p., teda či v danej veci nešlo o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti byť účastníkom konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad absencie návrhu na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania súdom nesprávne obsadeným. Vady uvedené v § 237 O.s.p. dovolateľ nenamietal a v dovolacom konaní ani nevyšli najavo.

Žalobca svoje dovolanie odôvodnil tým, že v konaní došlo k inej vade konania (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.).

Iná vada konania je procesná vada, ktorá (na rozdiel od vád taxatívne vymenovaných v § 237 O.s.p.) nezakladá zmätočnosť rozhodnutia. Je právne relevantná, ak mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Z hľadiska dovolateľom tvrdenej existencie tzv. inej vady konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p. treba uviesť, že dovolací súd môže pristúpiť k posúdeniu opodstatnenosti tvrdenia o tomto dovolacom dôvode až vtedy, keď je dovolanie z určitého zákonného dôvodu prípustné (o tento prípad ale v prejednávanej veci nešlo).

Žalobca v dovolaní tiež namietal, že napadnutý rozsudok odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav.

O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantným dovolacím dôvodom, samo osebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). Aj za predpokladu, že by tvrdenia žalobcu boli opodstatnené (dovolací súd ich z uvedeného aspektu neposudzoval), žalobcom vytýkaná skutočnosť by mala za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozsudku, nezakladala by ale prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p. V dôsledku toho by posúdenie, či odvolací súd (ne)použil správny právny predpis a či ho (ne)správne interpretoval alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodil (ne)správne právne závery, prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné (o taký prípad ale v prejednávanej veci nešlo).

Vzhľadom na to, že prípustnosť dovolania žalobcu nemožno vyvodiť zo žiadneho ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné. So zreteľom na odmietnutie dovolania sa nezaoberal napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní procesne úspešnej žalovanej vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalobcovi, ktorý úspech nemal. Dovolací súd jej však náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, pretože jej žiadne nevznikli (§ 243b ods. 5 v spojení s § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 22. februára 2012

JUDr. Daniela Š v e c o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Jarmila Uhlířová

